

VÝŠ A VÝŠE

Román V. Lužického.

Starý rod v nebezpečí.

Bylo plné léto, vzácné růže v zahrádě Dfenického opět kvetly krásně jako vloni. Stará paní baronka seděla v lípovém háječku ve své lenoše, pletouce punočku. — Občas složila práci a zamyslela se. Pohlížela k modrému nebi letmou úzkostně, jako by se hrozila černého mraku, který na jihu právě proti ní vystupoval desivě. Než nastane večer, rozuzlí se a smes se nad zemí; avšak neleká jí. Vybourí se a zase bude ticho; stará baronka už bouřím dobře rozuměla! Paní baronka došla se jiné zkázonosné síly, která se blížila, a by ztroskotala starého rodu jejího dávného praprotě, aby sřídila v propast potomky rodu, jenž býval vždy na výši. Snad jí už nevynesou ani ku věčnému spánku z tohoto starobylého zámku? Stará paní hluboce si vzdychla. — Nerada by byla ještě došla, poněvadž nepřičetla posud všechny romány; ale raději zemřít dříve, než se jméno pánův z Dfenického octne na pranýři posměchu, dřív než zámek rodinný dostane se pod klavdu.

Několik ohočených vrabečků poskakovalo kol její lenošky a sbíralo pro ně tam naházené drobtý; udržovali aspoň život v mrtvu denního vedra, i v mrtvu domácím. Byloť hy to bylo v lípovém háječku připadalo jako v údolí smrti. Stará paní, ochromena na půl těla, bez vlády, na život příliš nepřipomínala, a Liza, jež seděla v netivé vzdálenosti od své veliky na lavičce, více vypadala jako kamenná socha. Četla v knize a jen, obracela-li list, maloučko se hmla ruka její; tělo zůstalo ledové. Liza se nezměnila, jako se nemění starý pergament. Ani na staré paní nebylo znáti, že plný rok přešel přes hlavu její šedivou.

Dusot koňský se ozval, švihání bičkem otřásalo vzduchem, a tvář staré paní se vyjasnila.

"To on, to můj milý Alex!" zvolala jako nevěsta.

Byl to on. Zvolna se blížil, svažuje bičkem jako by pobádal koně v cirku a hleděl do země. Kde jaké ptáče bylo, všichni ulitli, kde jaký lístek poblíž jeho švihů, klesal k zemi s keře i s poupětem i s květinkou; i písek pod noha jeho se třásl, i mrak na obloze jako by byl zžernal.

Jenom stará paní se usmívala. Sel jí příliš volně, nemohla se ho dočkat.

"Vítám tě, vítám tě!" volala z daleka již. "Pospě přece, liknavý! Vždyť se nemohu již dočkat!"

Nepospíšil si, nezměnil ani krok, ani pohyb, ani pohled, dokud u ní nestál. Pak se sklonil, polbil ruce její zvané, žluté, studené a obdrzev několik vroucích políbení na čelo, na tvář, i na hlavu, opět se vzpřímal a opřel se nedbale o lipu u bábiceiny lenošky.

"Nuže!" zvolala bábicka. "Přinášíš naději, peníze?"

"Nepřináším," odvětil baron krátce. "Nemá přý, že je zle o hotové, krah všechno pohltí."

"Co nyní?" řekla bábicka smutně.

"Nevím," řekl vnuk a ohýbal bičik.

"Je zle," pravila bábicka a svěřila hlavu.

Baron bičkem šlehal po svých lesklých botách, což znamenalo a si totéž.

Na jeho obličej bylo znáti puštošivou sílu času; byloť, jako by deset roků byl si připsal na údet života. Oba mlčeli; bábicka kývala šedivou hlavou jako pagoda, vnuk švihal bičkem jako pasák, ale ani v jedné a těchto dvou hlav šlechtických nezrodila se myšlenka. Konečně vzkřikla bábicka rozhněvaně: "Ty jsi toho vinen!"

"Já?" zvolal baron vzdorovitě a podíval se udiveně na ni.

"Ty!"

"Mohu-liž za to, že nás neudrda stihala, že akce klesly, že nám v zimě celý dvůr i se zásobami shofel, že jsem o dva vzácné koně přišel, že dobytí mor suřil v krajině, že..."

"Že jsem s mlencou za krátký čas v Praze tisíce prohrál!" přerušila výpočty vnučkovy rozhorlená bábicka.

"To by baron Dfenický ještě sneal!"

"Ba že nesnes! Promarnili baron Dfenický za půl roku tisíc, kolik vynášá statek jeho za dva i tři roky, pak je to v součtu pohrom živelných i sociálních veliká rubrika, která rozhoduje. A nyní? Vypůjčíte nemůžeš, platit máš, a hotových není! Kde vzít? A ke všemu jsi sobě pokazil ženitbu. Měla jsem krásný plán, že značné jmění Hrdinovo pozvedne nás dům; ale i to jsi zmařil! Zasluhuješ dťtku!"

Baron mlčel a tvářil se jako vzdorovitý žák, který ví, že je dareba, ale nechce toho doznati. — Klepal si jen bičkem na lesklé boty a druhou rukou si hladil řídký vous.

"Ano, zasluhuješ dťtku, mon chér! Když jsi se chtěl pobavit, prve než vstoupíš v manželství, měl jsi jednatí moudřejší a opatrnější. Muž, zvláště šlechtic, i když vybočí, nesmí zapomenouti, co je povinen sobě, světu a rodu! Ó, za mých časů tak nebývalo! Byli to jiní mužové! Bože, kdo by ti nepřál radosti, drahoušku; ale dovol mi, co ti jen připadlo, vyvoliti si švadlenu z domu, kde já mám pro tebe vybranou nevěstu? Arei Běla není z rodu, ale člověk v nynější převrácené době, kdy i nešlechtičové mají panství, známky, ekypáže a peníze a proto se zovou aristokratií peněz, jen aby se s námi sblížili aspoň ve jméně; kde tak mnohý starý rod byl nucen mesalliovat se s dťvkou bez erbu, jen aby zachránila jej před úpadkem, musí našince ocit zámouřiti k mnohemu. Byla by to bývala dobrá partie! Bohatá dťvka, jméno a erb pánův z Jetelova aspoň po matec by nám byla přinesla, ale ty zkazíš všechno!"

"Já ji nechťel! Mne děsil její obličej polosvatý, průhledný, který člověku stále jen připomíná: 'ty jsi hříšník, a já jsem světice!' Podobné andělské tvory nejsou pro našince! Raději bych se byl zastřelil!"

"Ach, ty bys si to byl rozmyslil! Ona by byla ženou pohodlnou! Co platno nyní takto mluvit! Dubín je nám uzavřen, svažek přerušen, nyní se neznáme více! Což ti ta švadlena učarovala?"

"Je to krásný čertík," odvětil baron s úsměvem cynickým.

"Bháže!" zvolala bábicka hněvivě.

"Už se stalo!" odpovídal baron nedbale a šlehl tak silně bičkem, že se až zatřásla stará paní.

"Ustaň!" vzkřikla. "Moje nervy toho nesnesou!"

"Stalo se," pokračovala klidněji; "to se řekne, ale kdo odčiní následky toho: stalo se! Měl jsi se mi svěřiti! Byla bych ti byla lépe poradila."

"Aeh, já byl tehdy šilený, nevěda, co činím ze zlosti, že se Irma vdává! Tu ženu jsem jen miloval! Jinou ne... Musil jsem zapomenouti, opojiti se a proto jsem se střemhlav vrhl v proud..."

"Ó, proto jsem tuto Irma vždy tak nenáviděla! Ona je všeho vinná! Chtěl jsi se pomstiti na Hrdinové a užíval mu jeho švadlenu..."

"Nebyla jeho!" zvolal baron a zasmál se podivně, při demž čtverec obličje jeho se stočil v kari-katuru.

Marie mu byla světila, co jí s ním poutá. "Hrdina je..." Zamlčel se.

"Liberalní," doložil. "To by mi odpustil! Žije přý nyní se svou manželkou svorně, jako holoubek s holubičkou! Smádně to věru! Za to ztratil lásku a důvěru v krajině. Kandidatura jeho visela přý na tenké nitce při opět volbě poslední, a proto je nyní velmi sklíčený a mrzutý."

"Slyšela jsem, slyšela o tom. — Doktor Sezima, kterého kandidoval, v posledním okamžiku se zřekl a vše Hrdinu doporučoval. Voličům tu aroi nezbylo jiného, ale nechť ho, celý město je proti němu pobouřeno. Irma vyřadila na něho všechny ženské..."

"Pak běda mu!" smál se baron. "Ať si již objedná pohřb. Budou vyhledávati stále a stále přibývají, kde by jej hodily, až jej shodí. Paní Trubáčková zde však ještě nebyla, co jsem doma."

"Nechodí sem více, žije jako poustevnice."

"A proč?"

"Pro tebe a tvou švadlenu. Ó, tu ženitbu kdybych zde měla, rozdrtila bych ji jako..."

Bábicka smáčkla v ruce cukrový koláček a drobtý rozházela kolem. Na více síly už neměla.

"Divím se, že ještě nepřišla, a by mně tu plakala, hrozila, vytýkala..."

"Snad po ní toužíš?" ozvala se bábicka ostře.

"Ne, aeh ne! Už jsem vyléčen navždy!"

"Přiďte-li, dáme jí vyhodit."

Baron neodpověděl, ale švihl tak prudce bičkem, že zasáhl až ptáče, které přilákaly drobtý do lípového háječka.

"A proč paní Trubáčková se jí ujímá?" začal po chvíle.

"Její příbuzný, onen učence, který u nás bydlel, byl jejím ženiechem, když mu pro tebe dala košem..."

"Ha, ha, ha!... To je krásné. Vída, nejsm ani krásný, ani učený a zvířel jsem!"

"Jsi baronem a to váží více, to poráží všechno."

"Nuže, mohl by si jí nyní vzít. Byl bych tomu rád. Já se té vášnivě dťvku bojím. Mrazí mne, vzpomenu-li na ni..."

"Kdyby se nebyl z toho pomátl. Proto se Trubáčková na mne horší; vytkla mi, že máš ubohého na svědomí."

"Pomdlil se za mne, bábicko! Škoda, mohl si jí vzít. Snad se u-zdraví? Je-li v blázinci?"

"Je zde u své tety. Je to tichý blázen; chodí v okolí zcela klidně na pohled, prohlíží všechno, píše stále do své knihy zápisní a vyptává se na dějiny každé kapličky i sochy tak moudře, že málo kdo v něm pozná blázna. Jen když začne bláboliti, lekají se ho lidé. Tu prý nejdřívě řekne: 'jen výše, jen výše!' pak už je konec řeči s ním. Nejčastěji navštěvuje zříceninu Mirovskou; prolézá tam každý kámen, píše, křičí jako by přednášel..."

"Pomáti se bezpochyby z učení. Není dobře, vězeti stále v knihách. Že se z lásky pomátl, nevěřím. A jest-li, pak už bláznem byl, nebo moudrý člověk se žádnému dťvčeti tak nezadá s duší a celou bytostí. Ty by tak toho zasloužil! Proč já jsem zůstal při rozumu, když mne Irma nechťela? Šel a vzal jsem si jinou!"

V písku zašustily kročeje. Oba se ohlídlí k cestě a uzřeli Martina se blížiti utivě.

"Co přinášíš?" zvolal baron.

"Prosim, Milosti, poštu," odvětil sluha, podáváje mu na tace došlé listy a časopisy.

"Bábicka dnes obdržela listů," usmál se baron.

"Ach, milý hochu, povím ti... Martine, co ještě otálíš?"

Martin se klonil před baronem nezapně a hledal slov.

"Prosim, Milosti... někdo se táže... ona prosí... chee..."

"Nekoktej a mluv, co se děje!"

"Prosim, slečinka, ta..."

Martin nevěděl, co říci, ale baron porozuměl jeho němé úzkosti a lekl se, že obličje jeho šafránový až zmodral. "Tot ona," pravil si. "Ó, já jí očekával. Oduď ji. Nejsm doma!... Jdi!"

"Koho, milý hochu?" tázala se bábicka, nasazuje si okulary.

"Ženitbu dotřavou..."

"Ona!" vzkřikla bábicka.

"Ona," odvětil vnuk.

"Přišla-li?"

"Přišla."

Podívali se na sebe a porozuměli si.

"Zavřete zámek," kázala baronka.

"Ona prosí," osmělil se Martin říci.

"Vy hrozte!"

"Kámen by se ustrnul..."

"Martine, už dost! Poručila jsem."

Martin se uklonil, ale odcházaje žalošně potřásl hlavou. "Hřích je hřích a ani baron trestu ne-ujde!"

"Čti, hochu!" pravila rychle bábicka, sotva že se sluha měl k odchodu. "Dopsala jsem všude k svým známým, kde jen měli do-ty, rod a peníze, abych ti opatřila nevěstu. Nuže, zde odpovědi. Čti tento list a již rozsvrť zatím jiný."

"Bábicka se o mne stará," usmál se baron, ale hlas se mu přece třásl. Bylo-li to svědomí, byla-li to moc krasavice, či snad bázeň před ní?

Držel podaný mu bábickou list v ruce, ale oči jeho tékaly přes

list k cestě zděšené, nejistě. Ještě neprehal, ale zahlédl-li ve stromovi ženský šat, prehe dojísta.

"Aj, aj, radostná novina!" zvolala bábicka vesele. "Čti! Zde je krásné nabídnuti. Dřevce z rodu starého, bohaté, přijmeme!"

"Ze kterého rodu? Aj, Mína z Vichrovských. Bože, haha, ha! Bábicko, co myslíš? Mína je pro mne stará a ke všemu kulhá jako Mevisto."

"Doufám, pane barone, že nezapomenete, oě běží. Nezasloužil byste jména svého, kdybyste váhal zachrániti rod. Neklesnete přece tak hluboko, abyste zvolil raději hůl žebračkon než nevěstu, která dosti málo napadá. Stará, stará. Což byste se ženil za dítě? Ať kulhá, vždyť se může voziti v kočáře. Ať je starší, li-čidlo a šat i mládí nahradí. Pamatujte, že starý rod je v nebezpečí."

"Slyšel jsem, že je zlá," vyrazil baron ze sebe nesměle. Věděl, že je zle, a když bábicka mu říkala vy, že nepovolí.

"Ha, ha, ha! Snad by jsi se nebál ženy, ať zlé, ať dobré. — Schudlého šlechtice nevezme si dťvce krásné, mladé, bohaté a všemi vzácnými vlastnostmi duše ozdobené. Zoufalé postavení zrodí jen zoufalý čin; nesmíte zapomínati! Pak budete zase pá-nem na Dfenici vy. Barone, vy ztrácíte mužnosti. Lituji vás, Ženy se bojí jen sketa. Zítřka se odeběte na cestu k nevěstě a hleďte, abyste brzy přivedli tuto věc ku konci. Není času nazbyt! Bože, děkují ti!" zvolala stará paní a sepravši ruce, vděčně pohléda k nebi.

Baron zahlédl se do země. Ne-věděl cestu jině z propasti, ve které se byl octnul částečně vinou svou, než ženitbu; avšak byl by si přál, aby toto zlo bylo aspoň bývalo krásné. Arei, bábicka měla pravdu; nesměl zapomínati na postavení své.

Oba zapomněli však, že se blíží k nim ještě jiný větitel, až je vyruší hlas komorné, ozývající se na cestě.

"Nesmíte tam! Zpátky!" volala Liza.

"Pusťte mne!" zvolal hlas jiný, který se ostře nesl vzduchem, zoufalosti tak zvuk desivý.

"Co se děje?" zvolala stará paní.

Baron uskočil zpět, jako by se chtěl dáti na útek, ale nečinil ani dvou kroků, když stanul zaražen zvoláním i zjevem ženy, jež se před něj nyní postavila jako soudce. Byla bledá, oči vpadlé, líce svadlé, krásné vlasy ostříhané, svěžest těla mrtvá, síla zlomená. Zahalena jsouc v šedý plášť cestovní, hlavu pokrytu majic klubkem širokým, vypadala jako kajkej poutnice.

(Pokračování.)

CHARLES F. KUNCL
obchod pozemkový pojišťující a uhlím
Úřadovna na rohu 14. a William ul., Omaha, Neb.
Telefon v úřadovně: Douglas 3397 a v obydlí Douglas 5362.

Co Woodmen of the World koná pro Omahu?
Zastupování v doměi obřadů z úctou vyplývajícího...
V úctách k Bohu...
Na úctách k...
Výdávky...
Pobyt...
Jestliže...
Jestliže...
Jestliže...

FRANK BRODIL
majitel tesutického a uzonárského závodu.
1290 1/2 13. ul. Tel. Doug. 4333. Omaha
Nepřipít a neprojevovatí štěstí stále na skladi. O pravdivosti toho svědčí množství...
Vzrostláte se!

Slabé nemocné ženy dívky a matky

Potřebujete-li svědomité a spolehlivé pomoci ve svých utrpení, pamatujte, že mám pro vás DOMÁCÍ LÉČENÍ, které můžete užívati pohodlně doma v soukromí levně, bez nepřijemných počů-zek a prohládek. Zachraňte svoje zdraví a zhorší a pobyt v nemocnici nebo OPE-RACE bude nevyhnutelná. Světe se mi upřímně se všemi svými bolestmi a já rda Vám povím, jakých léků Vám třeba. Sdělím Vám jich cenu a pošlu Vám vzorky na zkoušku ochotně a zcela zdarma, ať si pak objednáte co neb ne. Veškeré dopisování jest zachováno v přísné tajnosti, takže o Vaší nemoci nikdo nepovořaný se ničeho nedozví. Hlavně v těch případech, kdy trpíte nemocí tak zvanými ženskými, jako:

Bolestmi před, při nebo po měsícném, nepravidelném přitís hojným neb příliš skrovným měsícným, bĕlotokem, tlakem dolů v mateřském ústrojí, změnou v poloze mateřského lůžka (matky) neb jeho klesnutím, pálením a svědčením neb jinými bolestnými pocity v mateřském ústrojí. Těžkými porody, ženskou slabostí, změnou života a jinými bolestmi v těle jako: bolestmi v kříži, hlavě a bočích, pálením ve alabinách, bolestmi v rukách a nohách, omdlěním, horkem, mražením a různými bolestmi, které přecházejí po těle sem a tam,

naleznete u mne lepší porozumění než kdekoliv jinde, neboť jsem žena jako Vy, pochopím vše snadněji než kdokoliv jiný a posloužím Vám upřímně a s láskou, byste zase nabyla síly, svěžesti a zdravotního zvlahu. Blaho celé rodiny a štěstí dítěte záleží na Vašem zdraví, neodkládejte proto, až bude pozdě. Ceny jsou nízké a každé trpící spolusestře, byť se chudší, přistupně. Píšte si hned o seznam léků a knížku o ženských nemocích, způsobilu mi tím radost. Odpovím obratem pošty a zašlu Vám zdarma lék na několik dní na zkoušku, abyste se mohli přesvědčit dříve než koupíte; tím však níjak nebudete vázány po doplnění mi něco si ode mne objednat. Dopisy adresujte:

MARIE VOTYPKA,
Dept. 10, South Bend, Ind.

3 IN ONE OILS. CLEANS. POLISHES. PREVENTS RUST

3-in-One is a light, pure oil compound that never gums. 3-in-One lubricates perfectly sewing machines, typewriters, bicycles, locks, clocks, guns, lawnmowers—everything that ever needs oiling in your home or office. No grease. No acid. A little 3-in-One on a soft cloth cleans and polishes perfectly all veneered or varnished furniture and woodwork. Sprinkled on a yard of black cheesecloth it makes an ideal Dustless Dusting Cloth. 3-in-One absolutely prevents rust on gun barrels, auto fixtures, bath room fixtures, gas ranges, everything metal, indoors or out, in any climate. It sinks into the unseen metal pores and forms a protecting "overcoat" which stays on.

Free—3-in-One—Free. Write today for generous free bottle and the 3-in-One Dictionary of hundreds of uses.

3-in-One is sold in all good stores in 3-lit bottles: 10c (1 oz.), 25c (3 oz.), 50c (8 oz., 1/4 pint). Also in new patented Handy Oil Can, 25c (3 1/2 oz.).

3-IN-ONE OIL COMPANY
42 DA Broadway New York City

MACH & MACH

—ZUBNÍ LÉKAŘI—
3. pos. Paxton Bl., 16. a Farnam ul.
Tel. Doug. 1085. OMAHA, NEB.
Nejlépe zařízená zubolékárská úřadovna ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce prvé třídy. Ceny mírné.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
V ČÍSLE 1306 FARNAM ULICE.

Pravá importovaná piva na čepu. PILZENSKÉ z Městčanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hoforauich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Bush a světověznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK
český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

Ať vaše příští
objednávka jest

Lusas
THE BEER YOU LIKE

Potom dostanete nejen pivo jakosti, ale i cenné kupony, které můžete vyměnit za velké množství předmětů, jež významy jsou v našem premiovém katalogu. 421f

Fred Krug Brewing Co.